

Abstrakt

Bakalářská práce analyzuje teatrální tvorbu Federica Garcíi Lorky, konkrétně se zaměřuje na jeho maňáskové divadlo, které vznikalo od roku 1919 a trvalo až do umělcova skonu v roce 1936. Jako cíl si práce klade analyzovat jednotlivé zvláštnosti této formy divadla v kontrastu s tradičními divadelními počiny, přičemž stěžejním dílem bude hra *Hříčka o donu Kryštofousovi* (Retablillo de don Cristóbal). Zaměřuje se na tradici maňáskového divadla a zamýšlí se nad tím, jak mohl být Lorca při své tvorbě ovlivněn svými současníky (Ramón del Valle-Inclán, José Ortega y Gasset). Konkrétněji se pak zaměří na Lorkův koncept maňáska jako takového, a sice ve světle procesu tzv. „dehumanizace,“ neboli procesu odlidštění toho, co představuje drama prezentované maňásky.

Klíčová slova

dehumanizace, divadlo, Lorca, Ortega y Gasset, vanguardias, modernidad